

Barraca codi 8445

Granera

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Serra dels Ermots del Coll
Emplaçament Al nord-oest de la masia del Coll, sota el camí que porta a la solella del Coll
Alçada: 617m

Coordenades:

Latitud: 41.73912
Longitud: 2.03982
UTM Est (X): 420156
UTM Nord (Y): 4621257

Classificació

Número de fitxa 08095-246
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Completament afectada per l'abundant vegetació existent, amb un petit enderroc lateral.

Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 08094A00209003

Fitxes associades:

[Barraca codi 8402](#)

[Barraca codi 8444](#)

Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dl., 20/05/2019 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus àeria aïllada i orientada al sud-est. La seva planta és circular i està coberta amb una falsa cúpula. Presenta un portal d'accés rectangular amb la llinda plana. No ha estat restaurada i està afectada per un petit enderroc lateral. L'abundant vegetació del marge fa impossible accedir fins a la barraca.

Observacions:

Les dades i les imatges han estat extretes de l'espai web Wikipedra.

Història

A Granera, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser una de les principals activitats agràries fins a finals del segle XIX, en consonància amb tot el territori de la Catalunya central. En general, cada família tenia la seva vinya donat que el relleu muntanyós i emboscats del terme, traduït en un sòl sec, pedregós i inclinat, afavoria el seu cultiu. Dins del terme municipal, una de cada tres hectàrees conreades estaven dedicades a aquest tipus de cultiu. I alhora, amb l'arribada de la fil·loxera a França i els estralls que va causar, la plantació de ceps va augmentar. La conseqüència fou un increment importantíssim de la població granerina durant la segona meitat del segle XIX. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. Normalment, la pedra utilitzada era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

NAVINÉS, Jordi (2011). "Les tines de vi de Granera". *La Granària*, 28, p. 23-29.
[Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 20-05-2019).

